

Verslag studienamiddag 12 december 2007

Zorgt Europa voor de ontmanteling van de Belgische financiële informatieverstrekking?

Jacques Colson
Accountant – Belastingconsulent

Deze studiedag werd ingericht door de drie Instituten van de economische beroepen in het kader van de “Wereldweek van de Accountancy” ter gelegenheid van de 30ste verjaardag van de IFAC (International Federation of Accountants).

De heer Bruno Colmant, lid van de Commissie voor Boekhoudkundige Normen, zat deze studienamiddag voor.

De verschillende sprekers gaven, elk in hun eigen taal, hun beschouwingen aangaande het vooropgezette Europese doel.

De heer André Killesse, ondervoorzitter van de FEE, gaf een overzicht van de mededeling van de Europese Commissie.

Hierna volgde de heer Jan Verhoeye, gastprofessor aan de Universiteit Gent en lid van de Commissie voor Boekhoudkundige Normen, die de mogelijke evolutie schetste in de fiscale benadering van de bedrijfscijfers, waardoor er afbreuk zou worden gedaan aan het boekhoudrecht, dat reeds verschillende jaren heeft aangetoond een degelijk controle-instrument te zijn en wat tot grotere fiscale onzekerheid voor

de bedrijven zou leiden (bv. toepassing van het kasstelsel i.p.v. het stelsel van de toewijzing per uitbatingsjaar).

Hoewel de heer Michel Coipel, ereprofessor aan de Universiteit van Namen, geen slides ter beschikking had, werd zijn uiteenzetting over de kost van de beperkte aansprakelijkheid gesmaakt door de aanwezigen.

Mevrouw Marleen Willekens, professor aan de Faculteit ETEW van de KUL, stelde vervolgens haar studie voor, die gemaakt werd om de toegevoegde waarde van de boekhouding en de audit aan te tonen.

Hieruit bleek duidelijk de positieve invloed die de audit heeft op de juistheid van de cijfers, de betere winstcijfers van de bedrijven en de grotere overlevingskansen bij de kleinere bedrijven.

In het debat dat nadien volgde en werd geleid door de heer Bruno Colmant, met medewerking van de heren Luc Dufresne, onderdirecteur en chef van het departement Micro-economische Informatie van de Nationale Bank van België, de heer Jean-Pierre Maes, voorzitter van de Commissie

voor Boekhoudkundige Normen, de heer Jean-Paul Servais, voorzitter van de Hoge Raad van de Economische Beroepen en de heer Robert Tollet, voorzitter van de Centraal Economische Raad, werden inzichten meegedeeld vanuit de verschillende posities die de panelleden bekleeden.

Samengevat meen ik te kunnen concluderen dat, alhoewel het initiatief van de Europese Commissie om de administratieve lasten van de bedrijven met 25 % terug te schroeven lovenswaardig en nuttig is, het afschaffen van de publicatie van de financiële staten als een foute beslissing wordt beschouwd door verschillende instanties. Bewijzen hiervan werden in de bundel opgenomen die aan de aanwezigen van deze studiedag werd uitgedeeld.

Deze beslissing zal de bedrijven op langere termijn waarschijnlijk parten spelen bij bijvoorbeeld het aanvragen van kredieten bij banken, het aankopen van handelsrelaties met nieuwe cliënten of leveranciers, contacten met werknemers, enz., daar er nu voor iedere speler op de markt een aantal gegevens bekend zijn, die een beeld van de nieuwe relatie kunnen weergeven.

Ik kan mij niet van de mening ontdoen dat Europa te hard van stapel is gelopen en dit zonder de consequenties van deze beslissing te overzien.

De lidstaten zelf dienen aan Europa te rapporteren op basis van inlichtingen die zij meestal verkrijgen via de publicatie van jaarrekeningen.

Tevens lijkt deze maatregel mij contradictorisch met het feit dat datzelfde Europa tijd en geld steekt in een project als een "Vijfde Ronde tafel tussen KMO's en banken" waarbij

getracht wordt om via alternatieve financieringsvormen (Mezzanine Finance, Transparanties en Securitatie) de toegang tot de kredietmarkt toegankelijker te maken voor KMO's.

Vooraf vanuit de banksector werd het gebrek aan accurate cijfers en informatie over de KMO's als storend ervaren. De KMO's klaagden dan weer over de onduidelijkheid van de methoden en de manier waarop kredieten worden toegekend of geweigerd.

Ook hier is een taak weggelegd voor de economische beroepen, die als tussenpersoon tussen de kredietnemers en de kredietverstrekkers kunnen fungeren, zoals nu al het geval is, zodat de kredietverstrekker een grotere zekerheid aan de gegeven cijfers kan hechten.

Voorwaarde is dan wel dat de onafhankelijkheid van de economische beroepsbeoefenaar wordt gegarandeerd. ●